

Gat per llebre

És perfectament lícit que causin una gran preocupació els rebrots de racisme que tenen lloc a diversos indrets del món. Però ja no m'ho sembla tant, ni de bon tros, que hi hagi en marxa una certa campanya –tenaç, insidiosa– que acusa els catalans d'aquest crim de lesa humanitat.

Fa l'efecte que "s'aprofita el viatge" per culpar-nos d'insolidaris, egoistes, poc dignes de figurar en un idíl·lic Estat de les Autonomies. En aquest sentit ja és una constant històrica que els separadors ens tractin de separatistes, amb la curiosa circumstància que algú, en alguna ocasió (com per exemple jo mateix quan era jove) hagi estat qualificat de *perro catalán* per agents de l'ordre públic. Trobo més greu l'insult de pertànyer a una altra espècie que no pas a una altra raça. És clar que d'això que conto fa molt de temps, tot i que encara se'n podrien esmentar d'altres que déu n'hi do.

Temo que en la qüestió del racisme es pugui caure en un perillós embut, confonent amb malícia els allunyaments ocasionats per diferències de costums, d'educació, de topades entre oprimits i opressors... Són coses que no tenen res a veure amb el color de la pell, perquè aquest aspecte diguem-ne epidèrmic ha experimentat canvis espectaculars.

La raça blanca –des del rosat clar fins a diverses tonalitats poc o molt accentuades– ha estat la principal culpable del racisme més repugnant. Però es diria que ha entrat en una crisi d'expiació que no li permet gaires alegries

ni motius de presumir. La raça negra, a més de demostrar que és capaç d'aconseguir nivells intel·lectuals tan elevats com la resta de varietats cromàtiques, sobresurt en atletisme i en diversos esports: físicament

dóna uns exemplars esplèndids. La raça groga –japonesos, xinesos, coreans...– fa sentir arreu el seu esperit creador i d'empresa. Altres races –de coloracions distintes– probablement haurien pogut demostrar capacitats notables si no haguessin estat reduïdes o exterminades per gent conquistadora.

De manera que seria desitjable designar cada cosa pel nom que li correspon. I, sobretot per la part que ens toca, que no carreguin als catalans uns morts que no ens corresponen.

Pere Calders